

Čustvena poštenost

IZR. PROF. DR. LUCIJA LUČI MULEJ MLAKAR, MAG. ANT., UNIV. DIPL. SOC.
NA POMOČ SE LAHKO OBRNETE NA: LUCIJA.MULEJ@BUDNJANI.SI.

Recimo, da nas družijo vse mogoče. Z nekom smo radi v bližini zaradi pozitivnih občutij, ki se medsebojno oplajajo. Te senzacije so lahko umske, ko z nekom delimo globine uvidov, zanimive teme in raziskujemo področja psihe, uma ali dimenzij srca, ki še niso znane ali osvojene. Družita nas lahko le človeška bližina in tisti dober občutek, da smo ob nekom varni. Da smo doma. Brez velikih besed ali odkritij le sobivamo.

Družijo nas razlike, naše nepopolnosti in težave. Težave nas gradijo, da stopamo naprej in se učimo delovati v sozvočju z naravo in soljudmi. Lahko pa obstanemo in prenehamo rasti: in ko dva prenehata rasti, se znajdetaj v isti godlji. Hitro si ližeta rane in skupaj nastopata proti onim, za katere menita, da so povzročili nekaj slabega zgolj zato, ker so se odločili korakati strumno naprej. Odločitev za rast je pogumna. Ko se odločimo za rast, se od tistih, ki se odločijo za stagnacijo, oddaljimo.

Je čustveno pošteno, da skušamo ustavljati tiste, ki so z lastnim trudom prišli dlje od nas? Je uklanjanje vsemu, s čimer se poistovetimo, in krivičnost do vsega, kar nas presega, zrelo delovanje?

Občutek dolga

Recimo, da smo nekomu naklonjeni, ker nam je v nečem zares pomagal. A obenem ne vemo, da ko je pomagal nam, je delal sebi dobro ime in se, brez naše vednosti, večkrat pohvalil o tem. Morda mu je naš primer pomagal na karierni poti. In mi, ki čutimo dolg, to osebo pri sebi zagovarjamo, čeprav se nam neka-ko že dlje časa dozdeva, da je sebična, zgle-dana vase in nagnjena k iskanju udobja le zase. In da do nas zažari takrat, ko se pokaže, da nas potrebuje. In če imamo v svoji notranjosti zamegljen občutek zdrave samopodobe, v tem plesu čudnih meja vztrajamo in nihamo v spoju lepljivih emotivnih stanj: ko se občutek samosti pomeša s krivdo, ko se žalost uskladi s spominom na izgubo in ko srce zatrepeta v želji po harmoniji s seboj, s tem človekom in svetom. In – popustimo, ne da bi postavili

li jasne ločnice. Spet sklonimo glavo in plačujemo dolg, ki ga pravzaprav nismo ustvarili, a drugi nas prepričuje, da dolg nekje je. In občutek dolga vztrajno ruši zdrav odnos in čustveno poštenost, takšni odnosi pa pogosto privedo do velikih negativnih posledic.

Manipulacija z občutki krivde je močna valuta, ki je v medosebnih odnosih pogosto izmenjavana.

Kraja pozornosti

In ko vam reče, da se bosta slišala, in se na vse druge načine trudi, da bi se izognil potrditvi vajinega (poslovnega) dogovora, vam krade misel, saj ne morete dogodka pri sebi potrditi in se lotiti drugih nalog. Ko vam reče, da, seveda dogovor drži, a vsakič znova detajle spreminja, imate zagotovo opraviti s čustveno sofisticirano osebo, ki vse presoja le po enem merilu: temu, kar je zanj ugodno. In ko vam v vsem potrudi, potem pa zaradi banalnih, a verjetnih ra-

otroci in starši, ljubimci in ljubimke. Ta igra, ki je pravzaprav jezik moči, se preigrava že stoletja, o čemer bolj nazorno pišem v svoji novoizdani knjigi Pogovori z Erosom.

Jemalci in dajalci

Tisti, ki ni dajalec, ne bo želel epiloga, vselej bo držal delno napetost, od katere ima korist. In ta korist je v energiji, ki jo prejema od nasprotni strani. Če gre tukaj za ljubezen, nasprotna stran sanjari in izgublja dragoceni čas in energijo za željo, ki beži z obzorja ... Nasprotno pa bo tisti, ki ni jemalec, vztrajal pri čustveni poštenosti. Zato je za zdrave odnose ključnega pomena prepoznati, kaj smo. Dajalci ali jemalci.

In ko v ljubezenskem razmerju, ki še ni jasno, ki je sveže in nedorečeno, plen prijemlje in se trudi k potešitvi hrepenenja – ga tisti, ki je jemalec, ustavlja, saj cilj ni potešitev, pač pa izigravanje ali zgolj plehka zadovoljitev. In če po naključju pride preblizu in zagradi, je druga takti-

ka popolna ignoranca. Ki spet prinaša krajo pozornosti, saj je takšno dejanje nedoumljivo. O podobnih ljubezenskih zagatah pišem v knjigi, ki morda odstira dodatne tančice svetosti ljubezni, ki je za mnoge le poligon samopotrjevanja.

Izrazito podoben primer, brez erotičnega naboja, je kraja pozornosti otrok, ki so večni jemalci. Primeri družin z več otroki nazorno razkrivajo, kako si tisti otrok, ki je najbolj težaven, prisvaja največ energije staršev na škodo otrok, ki se držijo pravil in čustvene poštenosti. Verjetno res ni prav, da se vse vrtilo okrog enega otroka, a pogosto starši ne zmorejo srca odpreti širše.

Sočutje je sila resna stvar in največkrat ga dobijo tisti, ki bi ga morali dajati. In redkokdo se na tej poti samodejnega čustvenega avtomatizma ustavi in se vpraša: »Ali je takšen odnos pošten do mene?« ■

Je čustveno pošteno, da skušamo ustavljati tiste, ki so z lastnim trudom prišli dlje od nas? Je uklanjanje vsemu, s čimer se poistovetimo, in krivičnost do vsega, kar nas presega, zrelo delovanje?

zlogov ne pride na dogodek, morda išče vašo pozornost. Kraja pozornosti se širi še v mnogo drugih smereh, a je tista v ljubezenskih rečeh najbolj zgovorna. Kako si dva dvorita, veliko pove o njuni naravi. Številni zelo radi izigravajo pozornost drugih in s tem dosejajo, da so vselej v središču pozornosti. Tako v ljubezenskem smislu kot v drugih. Nekateri radi zgolj flirtajo in so mojstri delne bližine, s katero se napajajo. Ta delna bližina tako spevno ustvarja hrepenenje. In tisti, ki igra na strune srca, ki zahrepeni, ne želi izpolnitve želja, pač pa le naboj. Energijo te ženske, tega moškega, ki ga je ujel(a) v svoje mreže ... In cilj ni nikdar izpolnitev, pač pa trajno prisvajanje pozornosti. Pozornosti, ki se kaže v trudu približevanja, ki se nikdar ne zgodi, vselej je vmes prazen prostor za nabiranje energije čustev. In to igro bližine ne igrajo le

Za pomoč in dodatna vprašanja, naročilo knjige pišite na: lucija.mulej@molga.si; lucija.mulej@budnjani.si.